

РЕШЕНИЕ

№ 204

гр. Нова Загора, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на четвърти ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: РОСИЦА СТ. НЕНОВА

при участието на секретаря Диана М. Дечева
като разгледа докладваното от РОСИЦА СТ. НЕНОВА Гражданско дело № 20212220100284
по описа за 2021 година

Производството е по чл.422 във вр.с чл.415, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. клон България, с ЕИК 204915054, с адрес: гр.София, ж.к.,„Младост 4“, Бизнес парк София, стр.14, представлявано от законния представител Димитър Димитров, чрез юрк.Николета Матева срещу П. СЛ. Ч., с ЕГН ***** от *** за установяване на вземане в размер на 199.93 лева - главница по договор за кредит, 26.59 лева – възнаградителна лихва по кредита за периода от 20.06.2018 г. до 20.12.2018 г., 42.99 лева – мораторна лихва върху главницата за периода от 20.07.2018 г.до 16.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда.

Предявен е и евентуален осъдителен иск за горните суми, ако се приеме, че не е налице надлежно уведомяване за настъпила предсрочна изискуемост.

Ищецът моли ответника да бъде осъден да заплати и разноските от настоящото производство и заповедното такова.

В нея ищецът посочва, че със съобщение по ч.гр.д.№ 916/2020 г. по описа на Районен съд – Нова Загора, му била предоставена възможността да предяви иск за установяване на дължимостта на вземането, обективизирано в издадената в заповедното производство заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, поради което за него било налице правно основание да предяви същия.

Излага се, че вземането на ищеца се основавало на договор за кредит № CREX-15571378 от 18.12.2017 г. сключен между БНП Париба Пърсънъл Файненс“ като кредитор и П. СЛ. Ч. като кредитополучател. Същият бил за закупуването на стоки и услуги на изплащане за срок от 12 месеца до 20.12.2018 г., съгласно подробен погасителен план.

След сключване на договора сумата за закупуване на стоки била преведена по сметка на упълномощения търговски партньор. Извършването на плащането по посочения начин съставлявало изпълнение на задължението на кредитора да предостави на кредитополучатели кредита, предмет на процесния договор, съставляващ плащане извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя по дължимо и платено вземане на горепосочения търговски партньор от кредитополучатели и създавало задължение за него, да заплати на кредитора 12 месечните погасителни вноски всяка в размер на 32.36 лв. Въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника бил определен годишен процент на разходите, като била посочена общата стойност на плащанията.

Месечните погасителни вноски съставлявали изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавката представляваща печалбата на кредитора съгласно чл.2, а надбавката - възнаградителната лихва се формирала съобразно приложимите по договора ГЛП и ГПР.

Разяснява се, че ГЛП бил лихвения процент, изразен като фиксиран или като променлив процент, който се прилагал на годишна основа към сумата на усвоения кредит.

ГПР показвал действителното оскъпяване на всеки кредит, като към лихвения процент по кредита се добавят всички останали разходи настоящи и бъдещи свързани с него. ГПР била общата цена на кредита за потребител, изразена като годишен процент от сумата на отпуснатия и редовно обслужван кредит. При изчисляването му се включвали всички задължителни такси по сметка на клиента свързани с отпускането на кредита. Лихвеният процент по кредита бил фиксиран за срока на договора, като началната дата за изчисляване на ГПР била датата на подписване на договора при допускането, че годината има 365 дни, независимо дали е високосна и договорът бил валиден за целия срок като страните изпълнявали точно задълженията си по него.

На основание чл.2 във връзка с чл.3 от договора, за ответника възниквало задължението да погаси заема на 12 месечни вноски всяка по 32.36 лв.к, като в чл.3 от договора било предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски, кредитополучателят дължал обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата.

На основание чл.3 от договора при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължал обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка погасителна вноска.

Обезщетението за забава било равно на ОЛП, обявен от Българска народна банка в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10 %. Лихвените проценти в сила от 1 януари за текущата година били приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти в сила от 1 юли били приложими за второто полугодие. Обезщетението за забава се изчислявало на дневна база, като дневния и размер за посочените задължения бил равен на 1/360 част от годишния размер, определен в предходното изречение.

Твърди се, че П. СЛ. Ч. преустановила редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 20.06.2018 г. към която дата били заплатени 5 броя погасителни вноски.

На основание чл.3 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ клон България ставало изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която настоящия случай била 20.07.2018 г., от която дата вземането станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора било изпратено изрично уведомление до длъжника на 11.12.2018 г.

Предвид изложеното било подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в Районен съд - Нова Загора за следните дължими суми по договор за отпускане на потребителски кредит № CREX-15571378:

- 199.93 лева - главница;
- 26.59 лева - възнаградителна лихва за периода от 20.06.2018 г. до 20.12.2018 г.;
- 42.99 лева - мораторна лихва за периода от 20.07.2018 г. до 16.10.2020 г.
- законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Предвид изложеното, моли съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ СА, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България съществува вземането по договор CREX-15571378, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 916/2020 г. по описа на Районен съд - Нова Загора, а именно: 199.93 лева - главница по договора за кредит, 26.59 лева възнаградителна лихва, 42.99 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.07.2018 г. до 16.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност, в случай че така предявеният установителен иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозирание на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, моли съда да

приеме, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от същия на ответната страна.

Моли в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ СА, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ СА, клон България да бъдат присъдени и направените във връзка с издаването на заповед за изпълнение по ч.гр.д.№ 916/2020 г. по описа на Районен съд - Нова Загора разноски, както следва: 25.00 лева - държавна такса, 50.00 лева - юрисконсултско възнаграждение на основание чл.78, ал.8 от ГПК, както и разноските за настоящото съдебно производство - 50.00 лева - държавна такса и 100.00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Моли да бъде взето предвид, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД има статут на „заличен търговец“ в Търговския регистър, считано от 24.04.2018 г. Дружеството било преобразувано по реда на чл.265г от Търговския закон (ТЗ), чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ СА - Франция с номер в Търговски и фирмен регистър 542 097 902. Съгласно разпоредбата на чл.265о, ал.2 от ТЗ, с вписването на преобразуването се прекратявало преобразуващото дружество, при което правата и задълженията му преминават върху приемащото дружество.

На основание чл.265м от ТЗ и в съответствие с чл.13 от Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и Съвета във връзка с чл.3 и чл.4а от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и Съвета, посочените обстоятелства били вписани в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел.

Ищецът представя писмени доказателства по опис.

Отправя доказателствени искания да бъде изискуемо и приложено по настоящото дело ч.гр.д.№ 916/2020 г. по описа на Районен съд - Нова Загора и особени искания да бъде разгледано делото в тяхно отсъствие, в случай че е налице хипотезата на чл.238, ал.1 от ГПК, моли съда да постанови неprisъствено решение срещу ответника.

Тъй като ответницата не е намерена на посочения в исковата молба адрес за призоваване е било извършено връчване на съдебните книжа, чрез залепване на уведомление по реда на чл.47, ал.5 от ГПК. След изчерпване на всички процесуални възможности за връчване и съгласно ал.6 на същия член, когато се установи редовността на връчването, съдът е разпоредил съобщението да се приложи към делото и е назначил особен представител на разноски на ищеца.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от назначеният от съда особен представител адв.Г.М. С. от АК - Сливен, с който счита, че иска е недопустим и неоснователен.

Заявява, че е недопустим, поради обстоятелството, че не била налице предсрочна изискуемост, съгласно ЗФИ и това касало и банките. Договора бил писмен и съобщенията следвало да бъдат в същата форма и то съобщението за предсрочна изискуемост следвало да бъде уведомен длъжника, а такова нямало - видно и от признанието на ищеца. Не било допустимо самата искова молба да бъде предизвестие за предсрочна изискуемост.

Ето защо иска бил недопустим.

Ако съдът приемел обратното, то иска бил неоснователен и ответницата не дължала претендираните суми, поради заплащането им.

Посочва, че не може да представи доказателства, тъй като не може да влезе в контакт с ответницата. Оспорва достоверността на представените писмени доказателства и сочи, че тежестта за доказване на тяхната валидност не носят те.

По отношение на исканите разноски те вече веднъж били присъдени на ищеца.

Прави и възражение за прекомерност на начислените лихви, които противоречали на добрите нрави и в тази част били нищожни.

На 19.08.2021 г. в Районен съд – Нова Загора с вх. № 3270 е депозирана молба от ищеца, с която се посочва, че поради служебна ангажираност ищцовото дружество няма възможност да осигури представител в насроченото заседание и моли делото да бъде разгледано в тяхно отсъствие, поддържа предявения иск и моли съдът да назначи съдебно-счетоводна експертиза, с оглед изясняване размера на дълга на ответника.

В съдебно заседание проведено на 16.09.2020 г. адв.С. посочва, че не се противопоставя на направеното искане от ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна

експертиза и не възразява съдът да назначи такава, която да отговори на поставените в молбата въпроси.

С цел изясняване на размера на задълженията съдът е назначил изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която е депозирано на 11.10.2021 г. с вх.№ 3930.

На последното по делото открито съдебно заседание проведено на 04.11.2021 г. за ищецът БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, с ЕИК 204915054, редовно призован, не се явява представител. С молба с вх.№ 4367/02.11.2021 г. ищцовата страна е заявила, че поддържа заведения иск, дава съгласие да бъде разгледано делото в тяхно отсъствие и приема изготвената съдебно-счетоводна експертиза.

Ответницата П. СЛ. Ч., с ЕГН *****, редовно призована – не се явява, за нея се явява назначения ѝ от съда особен представител адв.Г.М. С. от АК - Сливен.

Вещото лице Стоян Колев С. поддържа изцяло изготвената от него и представена експертиза.

Адв.С. също я приема, поддържа отговора си и моли съда да отхвърли предявения иск против ответницата П. СЛ. Ч., поради обстоятелството, че не е налице предсрочна изискуемост, тъй като съгласно Закона за финансовите институции това касае и банките. Договора който банката била сключила с ответницата П. СЛ. Ч. бил писмен и съобщението/уведомяването за настъпила предсрочна изискуемост следвало също да бъде в писмена форма, а такова нямало. Ищеца бил завел дело по чл.417 от ГПК преди да е настъпила предсрочна изискуемост, защото не били уведомили ответника, като сега с исковата молба казвали - ако съдът приеме, че няма обявена предсрочна изискуемост предварително с уведомление – а такава няма, съдът да приеме, че връчването на исковата молба прави договора за предсрочно изискуем, т.е. предявеният от ищеца иск бил неоснователен и следвало да бъде отхвърлен, ведно с последиците от това, защото не можело Банката да черпи права от противоправно поведение.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

За установяване на вземането си в настоящото производство ищецът е представил като писмени доказателства: Договор за сертификат № потребителски кредит CREX-15571378 оторизационен код 9674621 от 18.12.2017 г., сертификат № CREX-15571378, приложение № 2 към чл.5, ал.2 от ЗПК, декларация за предоставяне на лични данни, фактура № 0000004745 от 18.12.2017 г., извлечение по кредит CREX-15571378, последна покана до П. СЛ. Ч. на л.27 от делото, извлечение Kbis-извлечение от основно вписване в търговския и фирмен регистър към 13 март 2018 г. на БНП Париба лични финанси на л.от 28 до л.31 вкл. от делото, нотификация за презгранично сливане на л.32 от делото, документ от канцеларията на търговския съд в Париж на л.33 от делото, пълномощно, известие за доставяне, списък с разноски от БНП Париба лични финанси, известие за доставяне и ч.гр.д. № 916/2020 г. по описа на РС - Нова Загора, както и приобщената по делото съдебно-счетоводна експертиза.

Видно от приетите доказателства по делото, между ищеца БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България с ЕИК 204915054 и ответницата Пенка Славова Ч. с ЕГН ***** на 18.12.2017 г. е бил сключен Договор за потребителски кредит CREX-15571378 с оторизационен код a067462k, с който на кредитополучателят Ч. е била отпусната сумата 317.19 лв. за закупуване на стоки от „МАГИ МЕБЕЛ ГРУП“ ООД с Фактура № 0000004745 от същата дата на стойност 291.00 лв., платима на 12 броя равни месечни вноски в размер на 32.36 лв. с обща стойност на плащанията 388.32 лв., лихвен процент – 38.67% и ГПР – 46.33 %, като стоката – диван била застрахована видно от Сертификат № CREX-15571378 от същата дата.

Безспорно е, че ищецът е изпълнявал поетите ангажменти по Договора за кредит за покупка на стоки или услуги, докато ответницата не е изпълнила задълженията си по него, като е просрочила погасяването на дължимите от нея вноски и е допуснала забава в плащанията на главница и лихва.

След като Кредитополучателят преустановил редовното обслужване на кредита Кредитора изпратил Последна покана от 11.12.2018 г., в която са обективирани общо дължимите към този момент суми, а именно: 199.93 лв. главница, 26.59 лв. договорна лихва

и 8.03 лв. обезщетение за забава.

Въпреки опитите на ищеца за контакт с длъжника и отправените му покани да погаси натрупаните задължения доброволно, не последвало изпълнение, поради което ищеца подал Заявление по чл.410 от ГПК на 28.10.2020 г. в Районен съд – Нови пазар и било образуваното ч.гр.д.1113/2020 г., което било прекратено с Определение № 260179 от 02.11.2020 г. и изпратено по подсъдност на Районен съд – Нова Загора, като в образувано ч.гр.д. 916/2020 г. по описа на съда е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 522 от 24.11.2020 г.

Съобразно определеният му от съда едномесечен срок за предявяване по исков ред на претенцията му срещу ответницата, на 17.03.2021 г. в Районен съд – Нова Загора е постъпила искова молба от БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж рег.№ 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК: 204915054 против Пенка Славова Ч. с ЕГН *****.

С цел изясняване на спора съдът назначи на вещото лице Стоян Колев С. изготвянето на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на въпросите: Усвоен ли е процесния кредит и в какъв размер, какъв е бил размерът на задълженията на ответника към датата на завеждане на Заявлението по чл.410 от ГПК и какъв е размерът на задълженията по кредита към момента на изготвяне на заключението?

В заключението си от вещото лице посочва, че:

Чрез заплащане на Фактура № 0000004745/18.12.2017 г. на „Маги Мебел Груп ООД“ за закупен диван на обща стойност - 291.00 лв. от страна на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. кредитополучателя Ч. усвоява сумата по процесния кредит.

Към датата на завеждане на заявлението по чл.410 от ГПК общият размер на задълженията на Ч. е бил - **269.51 лв.**, представляващи както следва :

- главница - **199,93 лв.**
- възнаградителна лихва за периода от 20.06.2018 г. до 20.12.2018 год. - **26.59 лв.**
- мораторна лихва за периода от 20.07.2018 г. до 16.10.2020 г. - **42.99 лв.**

Към момента на изготвяне на настоящото заключение - **07.10.2021 г.** размерът на задължението на кредитополучателя Чернева по процесното дело е без изменение, тъй като няма направени нови плащания от нея за погасяване на дълга й.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 и чл.128 от ГПК.

Предявения иск е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК във вр.с чл.9 от ЗПК, във вр. с чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

Иска се да бъде установено вземането на ищеца, досежно стойността на неизплатени суми по Договор за кредит за покупка на стоки или услуги с номер CREX-15571378 от 18.12.2017 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД и Пенка Славова Ч.. Ищцовото дружество коректно е изпълнило задълженията си и е предоставило на ответницата сума в размер 291.00 лв. и същата е била усвоена от нея на същата дата за закупуване на стока – диван от „Маги Мебел Груп“ ООД, видно от заключението на вещото лице.

Ответницата от своя страна не е изпълнявала своите задължения и въпреки поканите от страна на ищеца е влязла в просрочие, поради което ищцовото дружество на 28.10.2020 г. е депозирало Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, прекратено с определение и изпратено по местна подсъдност на Районен съд – Нова Загора и по образуваното ч.гр.д.№ 916/2020 г. била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 522 от 24.11.2020 г. и съобразно определеният му от съда едномесечен срок за предявяване по исков ред на претенцията му срещу ответницата, на 17.03.2021 г. в Районен съд – Нова Загора е постъпила искова молба.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение, заедно с обезщетение за забавата. Това право принадлежи само за изправната страна по договора.

Съдът намира иска за процесуално допустим – предявен е от легитимирана страна в законоустановения срок при наличието на правен интерес.

По същество съдът намира иска за основателен по следните съображения:

При възприетата правна квалификация, съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, в тежест на ищцовото дружество бе да докаже обстоятелствата, на които се основава претенцията му, в това число за размера на дължимите от ответника суми, както и за уведомяването му.

В тежест на ответната страна бе да докаже изплатила ли е задължението си изцяло или частично.

Безспорно е между страните и за съда обстоятелството, че са налице договорни отношения между страните. Безспорно е, че ищцовото дружество е потърсило правата си в заповедно производство, образувано в НЗРС.

С оглед така разпределената доказателствена тежест се ангажираха доказателства, от съвкупният анализ, на които остана безспорно, че БНП Париба Пърсънъл Файненс и Пенка Славова Ч. са били обвързани от валидно облигационно отношение, съгласно което дружеството ѝ е предоставило стоков кредит в размер на 317.19 лв., с годишна лихва в размер на 38.67 %, а тя се задължила да го върне, ведно с дължимите лихви, такси и разходи на 120 равни месечни вноски в размер на 32.36 лв. всяка. Посочената сума е усвоена, чрез покупка с фактура в деня на отпускане на кредита – 18.12.2017 г., потвърдено и от назначената от съда съдебно–счетоводна експертиза.

Кредитополучателят Ч. не е изпълнила поетия от нея ангажимент да заплаща месечна погасителна вноска, като е преустановила плащането на вноските по кредита на 20.06.2018 г. и поради забавата в заплащането им Кредитодателят ѝ отправил последна покана.

Оспорванията на предявените иски от ответната страна, за недопустимост и неоснователност, тъй като не било налице уведомяване на ответника за предсрочна изискуемост, както и достоверността на представените писмени доказателства и прекомерност на начислените лихви, съдът намира за неоснователни и не намира същите да са подкрепени с доказателства. Освен това още с подписването на договора ответницата се съгласила изначално да заплаща в срок всяка дължима вноска и че в случай на просрочие и неизпълнение от нейна страна, съгласно чл.3 от процесния договор при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка погасителна вноска. На основание същия чл.3 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ клон България е станало изискуемо в пълен размер, тъй като кредитополучателят Ч. е просрочила две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 20.07.2018 г., поради което вземането е станало ликвидно от същата дата и изискуемо в пълен размер, за което апропо от страна на кредитора е изпратено изрично уведомление Последна покана до длъжника на 11.12.2018 г.

Приетото от ищцовата и ответната страна заключението на вещото лице по представената съдебно-счетоводна експертиза, което и съдът кредитира напълно, категорично посочва, че ищцовото дружество е изпълнило задължението си по процесния договор, като е превело дължимите суми по него. В заключението си от вещото лице сочи, че процесния кредит е усвоен, а размерът на задължението на ответницата към 28.10.2020 г. - датата на Заявлението по чл.410 от ГПК е 269.51 лв., от които: главница – 199.93 лв., възнаградителна лихва – 26.59 лв. за периода от 20.06.2018 г. до 20.12.2018 г. и мораторна лихва – 42.99 лв. за периода от 20.07.2018 г. до 16.10.2018 г.

Ответната страна не ангажира доказателства, с които да докаже, че ответницата Ч. е погасила задължението си по договора.

Вечото лице е посочило също, че към момента на изготвяне на заключението му – 07.10.2021 г., не са постъпили нови плащания от страна на ответницата, поради което задължението не е намаляло.

От горепосоченото е видно, че ответника се явява неизправната страна по договора.

Съдът стигна до извода, че исковите претенции се явяват основателни и доказани, видно и от заключението на вещото лице и като такива следва да бъдат уважени в предявения размер.

Предвид уважаването на установителния иск в цялост, предявения в условията на евентуалност осъдителен иск за тези суми не следва да бъде разглеждан.

Относно разноските:

При този изход на делото съдът намира искането на ищеца за присъждане на съдебно-деловодни разноски в настоящото производство за основателно, като с оглед на представените доказателства за реално извършени такива и при спазване на правилата на чл.78, ал.1 от ГПК, в негова полза следва да се присъди сума в размер на 700.00 лв. общо, от които 50.00 лв. държавна такса, 300.00 лв. възнаграждение за особен представител, възнаграждение за вещо лице 250.00 лв. и юрисконсултско възнаграждение 100.00 лв.

Съгласно съдебната практика съдът, разглеждащ иска по чл.422, ал.1 от ГПК, следва да се произнесе и по отговорността за разноските в заповедното производство в зависимост от резултата на спора. Ето защо, ответникът, съобразно изхода от спорното исково производство, дължи на ищеца и направените в заповедното производство разноски в размер общо на 75.00 лв., от които 25.00 лв. държавна такса и 50.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По изложените мотиви и на основание чл.235 от ГПК, Районен съд – Нова Загора

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415 от ГПК, по отношение на П. СЛ. Ч. с ЕГН ***** с постоянен адрес: *** **ЧЕ СЪЩЕСТВУВА ВЗЕМАНЕ В ПОЛЗА НА** „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България с ЕИК 204915054, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление: гр.София, п.к.1766, ж.к.„Младост 4“, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от Димитър Димитров - Заместник управител, по Договор **CREX-15571378**, **обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 916 по описа на Районен съд - Нова Загора за 2020 г., а именно: 199.93 лева - главница по договора за кредит, 26.59 лева - възнаградителна лихва, 42.99 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.07.2018 г. до 16.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от датата на постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК – 28.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.**

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, П. СЛ. Ч. с ЕГН ***** с постоянен адрес: *** **ДА ЗАПЛАТИ НА** БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж рег. № 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България с ЕИК 204915054, **СУМАТА** от 700.00 лв. /седемстотин лева/, разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА, П. СЛ. Ч. с ЕГН ***** с постоянен адрес: *** **ДА ЗАПЛАТИ НА** БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Париж рег. № 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК: 204915054, **СУМАТА** от 75.00 лв. /седемдесет и пет лева/, представляваща направените разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 916 по описа на Районен съд – Нова Загора за 2020 г..

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - гр.Сливен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____